प्रवयसंवद्धम् अवधूतंमलिनंपर्यभवन् अवमेनिरे हेभद्र परिभूतिभिस्तिरस्कारैः ॥ ३३॥ परिभवानेवदर्शयति केचिदितिसप्तभिः भोभगवन् गृहाणेतिदर्शितानिसंतिप्रदायपुनश्चाददुः ॥ ३४ ॥ अन्नेमूत्रयंति मूर्धनिचष्ठीवंति फूत्कारेणश्लेष्मानंप्रक्षिपंति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ क्षिपंतिनिंदंतिनिंदामेवाह एषधर्मध्वजः त्रिदंडलिंगोपजीवी शठोलोकवंचकः ॥ ३७ ॥ तदेवाह क्षीणवित्तइति महासारः अतिबली ॥ ३८ ॥ दुर्वातयंतितदुपरिअधोवायुंमुंचंति ॥ ३९ ॥ बबंधुः शृंखलैःनिरुरुधुः कारागृहादिषुद्विजंशुकसारिकादियथा भौतिकंदुर्जनादिकृतं दैहिकंज्वरादिनिमि

तेवैप्रवयसंभिक्षुमवधूतमसज्जनाः॥ दृष्ट्वापर्यभवन्भद्रबव्हीभिःपरिभूतिभिः ॥ ३३॥ केचित्त्रिवेणुंजगृहुरेकेपात्रंकमंडलुम् ॥ पीठंचैकेऽक्षसूत्रंचकंथांचीराणिकेचन ॥ प्रदायचपुनस्तानिदर्शितान्याददुर्मुनेः॥ ॥ ३४॥ अन्नंचभैक्षसंपन्नंभुंजानस्यसरित्तटे ॥ मूत्रयंतिचपापिष्ठाष्ठीवंत्यस्यचमूर्धनि॥ ३५॥ यतवाचंवाचयंतिताडयंतिनवक्तिचेत् ॥तर्जयंत्यपरेवाग्भिःस्तेनोऽयमितिवादिनः॥३६॥ बध्नंतिरज्वातंकेचित्बद्ध्वतांबद्ध्वतामिति॥ क्षिपंत्येकेऽवजानंतएषधर्मध्वजःशठः॥ ३७॥ क्षीणवित्तइमांवृत्तिमग्रहीत्स्वजनोज्झितः॥ अहोएषमहासारोधृतिमान्गिरिराडिव॥ ३८॥ मौनेनसाधयत्यर्थंबकवद्दृढनिश्चयः ॥ इत्येकेविहसंत्येनमेकदुर्वातयंतिच॥ ३९॥ तंबबंधुर्निरुरुधुर्यथाक्रीडनकंद्विजम्॥ एवंसभौतिकंदुःखंदैविकंदैहिकंचयत्॥ ४० ॥ भोक्तव्यमात्मनोदिष्टंप्राप्तंप्राप्तमबुद्ध्यत॥ परिभूतइमांगाथामगायतनराधमैः॥ पातयद्भिःस्वधर्मस्थोधृतिमास्थायसात्विकीम्॥ ४१॥ द्विजउवाच नायंजनोमेसुखदुःखहेतुर्नदेवतात्माग्रहकर्मकालाः॥ नमःपरंकारणमामनंतिसंसारचक्रंपरिवर्तयेद्यत्॥ ४२॥

त्तम् दैविकंशीतोष्णादिप्रभवम् ॥४०॥ दिष्टंदैवप्राप्तम् धर्मात्पातयद्भिः परिभूतोऽपिसात्विकींधृतिमास्थायस्वधर्मएवस्थितइमांवक्ष्यमाणांगाथामगायत सात्विकी धतिश्च तदुक्तंभगवता धृत्याययाधारयतेमनःप्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिःसापार्थसात्विकीतिस्मृतेः ॥ ४१ ॥ तामेवाष्टादशश्लोकींगाथामाह नायमितिनचात्मानापियहृदयः मनःपरंकेवलंसुखदुःखयोःकारणंवदंति मनसाह्येवपश्यतिमनसाशृणोतीत्यादिश्रुतयः ॥ ४२ ॥